

[Niels Helveg Petersen]

Vi tror, at også den ordning, der her er skitseret, vil virke i den retning, at den vil komme til at fremme arbejdet med isolering af ejerboliger, og at den yderligere vil fremme beskæftigelsen ved isoleringsarbejder i ejerboliger; derfor kan vi tilslutte os forslaget. Vi mener, det opfylder to vigtige formål.

Jeg vil også godt føje til, at hvad man nu end kan mene om forslaget, så skal man ikke påstå, at der med dette i forhold til tilskudsordninger er tale om nogen forgyldning af husejerne. I stedet for et tilskud på tidligere 4.000–5.000 kr. opnår husejeren nu et fradrag på højst 3.000 kr., hvis værdi så igen afhænger af indkomsten, og hvis værdi derfor ligesom andre fradrag vender den forkerte vej opad.

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg synes, hendes kritik af forslaget ville have betydelig mere vægt, hvis hun og hendes parti i øvrigt var tilhængere af tilskudsordningen, som jo var hele basis for sammenligningen af husejernes situation, men jeg erindrer meget vel, at repræsentanter for fremskridtspartiet nøjagtig lige så skarpt kritiserede de tidligere tilskudsordninger, da de var på tale.

Der sker den gode ting ved dette forslag, at reglerne for tilskud til isoleringsarbejder nu ligger fast for en 3-årig periode. Det vil sige, at håndværkerne såvel som husejerne i en 3-årig periode ved, hvad de har at rette sig efter, og det vil igen betyde, at den noget tilfældige rytme, der har været ved tidligere tilskudsudlodninger, er væk. Håndværkerne vil derfor få en mulighed for at planlægge for en 3-årig periode deres indsats ved isoleringsarbejder.

Hr. Ole Olsen kritiserede forslaget og ikke mindst det radikale venstre, og han fremhævede med rette, at hr. Bernhard Baunsgaard bedre end nogen anden har demonstreret fradragsreglernes skæve virkning, men jeg vil gerne sige om fradragsreglerne, at vi opfatter ikke dette forslag sådan, at det lægger gift for ændringer i fradragsreglerne. Vi opfatter ikke forslaget på den måde, at der dermed for en 3-årig periode er sat en bom for alle tanker om mere dybtgående reformer på fradragsområdet, og vi vil ved en senere lejlighed vende tilbage til dette.

Efter 3 års forløb, når denne ordning udløber, melder sig så problemet om at skabe den permanente ordning for, skal vi sige til-

skyndelse til isolering, og for at skabe beskæftigelse i byggebranchen. Det er ikke sidste gang, vi kommer til at diskutere dette problem, og vi håber, at når det sker næste gang, vil vi kunne få god tid til at diskutere den permanente og langsigtede ordning.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ideen er vel sådan set god nok, men man kan selvfølgelig spørge, hvad der er blevet af ideen bag den, og man kunne selvfølgelig også have lyst til at spørge skatteministeren, hvorledes dette kan hænge sammen med den fradragsreform, som skatteministeren leger med. De harmonerer i al fald ikke særlig godt med hinanden. Men vel, loven skal jo kun gælde for 3 år, og det kan være rimeligt i en overgangsperiode at søge at opfylde et formål. Vi vil gerne have isoleret noget bedre, simpelt hen for at spare på den dyre energi, deri kan vi alle sammen være enige, og dette lovforslag skulle vel have det primære formål at fremme isoleringen mere end at imødekomme nogle skattemæssige interesser hos en vis gruppe i samfundet.

Men man må nok sige, at når det så skal udmøntes i et lovforslag, må man næsten tage sig til hovedet og sige: hvilket makværk er der dog ikke kommet ud af dette! Man vil give ejerne op til 3.000 kr. i fradrag, men samtidig begrænse det beløb, man vil bruge til dette formål, til 200 mill. kr. Hvorledes det så skal fordeles, vover man end ikke at omtale i forslaget; man siger blot, at vi må finde ud af hen ad vejen, hvorledes vi skal fordele disse penge. Hvad der i øvrigt kan komme ind under isoleringsforslaget, omtaler man heller ikke. Der er ikke sagt noget om, hvad der kan komme ind under dette forslag. Hvad er isolering, og hvor vidt er omfanget af den isolering, der kan komme ind under forslaget? I al fald kan enhver da regne ud, at de op imod en million ejere, vi har, ikke kan komme ind under ordningen. Altså må man finde en begrænsning, men det er ikke anført nogen som helst steder, hvorledes man skal finde frem til, hvem der kan få, og hvem der ikke kan få.

Hvis man regner det efter, må man vel sige, at der kan ikke komme mere end 100.000 med pr. år, og det vil altså sige, at en stor procentdel overhovedet aldrig kan få del i disse fradrag. Og så vil jeg da i al fald ger-